

וּמִפֶּאֶן אֶתְאַהֲדָן טַעֲמֵי אוֹרֵייתָא, בְּדַכֵּיָא בְּמִסְאַבָּא הִנֵּה

שורש תורתינו הקדושה נאחזת באורחא דפלגותא דשערי דרישא דז"א כמו

שיבואר לקמן בעהי"ת, ולכן טעמי התורה שורשם בשערי רישא דז"א, וז"ש שמכאן נאחזים

ומושרשים טעמי התורה אם בענין טהור וטמא, כשר ופסול, כדמיון השערות שיש בהם ב'

בחינות. **בְּכָל אֵינּוֹן סְטָרִין דְּאֵינּוֹן דְּכֵיִין, בְּכָל אֵינּוֹן סְטָרִין**

דְּאֵינּוֹן מְסֻבָּב דהיינו טעמי התורה המותרים הם בכל אותם האופנים של טהור

כשר ומותר שבתורה, וטעמי התורה האסורים שורשם בכל אותם האופנים של טמא ופסול

ואסור שיש בתורה.

יִתְבִּין קוּצֵי מִסְתַּבְּכִין וְתִקִּיפִין. מְנַהֵן שְׁעֵיעִין, וּמְנַהֵן

תִּקִּיפִין כי יושבים קוצים שהן אגודות של שערות דז"א שמסתבכות זו בזו,

והן חזקות ותקיפות מחמת חוזק ותוקף הדינים שבהן, אמנם דע שאין כולן חזקות ותקיפות

אלא יש מהן רכות שהן בחינת רחמים מספירת חכמה, ויש מהן קשות מבחינת דינים שהם

באים ממזח בינה. **וּבְכָל קוּצָא וְקוּצָא, יִתְבִּין נִימִין תְּלִין עַל**

תְּלִין ובכל אגודה ואגודה של שערות, יושבים נימי השערות תלים על תלים מסולסלים

ומתולתלין ומסודרים בסדר יפה, מכיון שיצאו מג' מוחי חב"ד. **מְתַלְהֵטִין וְתַלְיִין,**

בְּגִיבְר תִּקִּיף מְאִרֵי נֶצַח קְרָבִין מבהיקין ומתלהטים כאש לזהטת

מתוקף הדינים שבהם, ותלויים ומשולשלין באורך כדמיון איש גבור תקיף המנצח במלחמות,

ששערותיו תלי תלים וארוכות ומבהיקות. **בְּתִקּוּנָא יָאָה בְּתִקּוּנָא**

שְׁפִירָא תִּקִּיפָא (בְּחֹר פְּאָרְזִים). **רְבִּבִין וְתִקִּיפִין** ומונה כאן ג'

תוארים כנגד ג' מיני שערות הנמשכים מחב"ד, בתיקון שפירושו נאה יאה כנגד מוח החכמה,

הלימוד היומי

ובתיקון יפה וחזק, כנגד מוח הדעת הכולל חסדים וגבורות וגדולים וקשים כנגד מוח הבינה.
הָדָא הוּא דְכְתִיב, (שיר השירים ה) **בַּחֹר בַּאֲרָזִים** וזה מש"כ בחור
 כארזים כלומר כגבור שהוא בחור גימ' גבורה, ששערותיו תלתלים ותלי תלים אחד על
 השני.

מִתְתַקְנִין קוֹצֵין דְשַׁעְרֵי, וְתִלְיִין תִּלְיִין עַל תִּלְיִין, מֵהָאֵי
סְטָרָא לְהָאֵי סְטָרָא, עַל גּוּלְגֻלְתָּא מסודרים

ומתוקנים אגודות השערות ותלויות תלים על תלים, ומקיפות את הראש מצד זה לצד זה
 סביבות הראש כולו, כענין הטלית שכתב הרב בשעהכ"ו דרוש ב' דציצית, שהן השערות

המקיפות סביבות הראש. **הָדָא הוּא דְכְתִיב**, (שיר השירים ה) **קוֹיֻצוֹתָיו**
תִּלְתְּלִים שגם הקוצין הם תלי תלים ומשתלשלין למטה ולא רק הנימין. **וְתִלְתְּלִים**
יִתְבִּין תְּלֵי תִלְיִין, מִשּׁוּם דְּמִשְׁיְכִין מִמְּבוּעֵין סְגִיָּאִין,
דְּתִלְתִּי רַהֲטֵי מוֹחָא ולמדנו שהטעם לריבוי השערות כל כך יותר משל א"א,

וגם יושבין הקוצין שהן אגודות של שערות תלי תלים דהיינו בריבוי השערות, הטעם הוא
 משום שהם נמשכים ויוצאים ממעינות ומשערים רבים של שלושה הללי המוח (והוא מש"כ
 אשר פצל ברהטים, שפירושו בריכות מים).

דְּגוּלְגֻלְתָּא, אֶתְמַשְׁכֵּן שַׁעְרֵי בְּמִשְׁיְכוֹתָא ממבוע חלל אחד של
 הגולגולת כלומר ממוח החכמה שבגולגולת נמשכות השערות לחוץ על גבי הגולגולת
 בהמשך אחד, **וּמִתְעַבְדִּין תִּלְיִין, דְּתִלְיִין מִכְּפָה מְבוּעֵין,**
דְּאֶתְמַשְׁכֵּן מֵהָאֵי חֲלָלָא ושם בחוץ נעשים תלים שתלויים ומשולשלים

שיוצאים מכמה מבועים שנמשכים מזה החלל שבו מוח החכמה כי במוח החכמה יש מעיינות ושבילין בסוד ל"ב נתיבות חכמה.

מַחְלָלָא תְּנִינָא, נְפָקִי חֲמִישִׁין מִבּוּעִין מהחלל השני שבו מוח

הבינה, יוצאים חמישים מעיינות שהם חמישים שערי בינה, **וְאֶתְמַשְׁכֵּן שְׁעָרֵי מַאֲיִנוֹן מִבּוּעִין בְּמִשְׁיכּוֹתָא** ונמשכים שערות ממוחא מאותם המבועים בהמשך על הגולגולת, **וְאֶתְעַבְדִּין תְּלִין, דְּתְלִיין וּמִתְעַרְבִין בְּקוֹצִין אַחֲרָנִין** ואלו השערות של הבינה גם הם נמשכים תלים, שתלויים ומשולשלים ומתערבים באגודות אחרות שיצאו ממוח חכמה וממוח הדעת

מַחְלָלָא תְּלִיתָא, נְפָקִי אֶלְפִין אַדְרִין מהחלל השלישי של מוח הדעת, יוצאים אלף

אלפים שערות ואורות שהם כנגד חמשה חסדים וחמש גבורות שבדעת, ומתפשטים באדרין שהם חדרים פנימיים ונקראים חג"ת, ובחדרים החיצונים שהם נה"י שנקראים אכסדרא, **וְאֶתְמַשְׁכֵּן שְׁעָרֵי בְּמִשְׁיכּוֹתָא מִכְּלָהוּ** ונמשכים אלו השערות בהמשך אחד מכל אלו האלף אלפים אורות ושערות על ראש דו"א. (ומתעבדין תלין על תלין ומתערבין בקוצין אחרנין) **וּבְגִין כֶּךָ, אֵינּוֹן קוֹצִין תְּלִין עַל תְּלִין** והיות יש שלושה מוחין דחב"ד ובכל מוח יש מבועין ושערות הרבה, לכן אותן הקוצים והאגודות עומדות תלין על תלין, ודע כי השערות הנמשכות ממוח הדעת הן קצרות ועומדות זקופות למעלה על הגולגולת ולא משתלשלות.

וְכִלְהוּ מְשִׁיבֵן דְּאֶת־מִשְׁכַּן מִתְּלַת חֲלָלִין דְּמוֹחָא
 דְּגוּלְגֻלְתָּא וְכַל הַקּוֹצִין וְהַשְּׁעֵרוֹת שְׁהֵם הַמִּשְׁכוֹת וְצִינּוֹרוֹת שֶׁל שַׁפְעַ,

שֶׁנִּמְשָׁכִים וְיוֹצְאִים מִהַמוֹחִין דַּחֲב"ד שֶׁבִשְׁלֹשׁ חֲלָלִים שֶׁבְּגוּלְגוּלַת. וְכַל אֵינּוֹן
 נִימּוֹן וְכַל אֵינּוֹן קוֹצִי, תְּלַיִן וְחַפִּין לְסִטְרָא דְּאוּדְנִין

וְכַל אוֹתָן הַשְּׁעֵרוֹת וְכַל אוֹתָן הָאֲגוּדוֹת שֶׁל שְׁעֵרוֹת, תְּלוּיֹת וּמִכְסוֹת עַל צַד הָאֲזֵנִים,
 כְּלוֹמֵר כִּי ע"י עוֹנוֹת הַתַּחְתּוֹנִים מִתְּעַקְמוֹת וְנוֹטוֹת שְׁעֵרֵי רִישָׁא דְּז"א וּמִכְסוֹת אֶת הָאֲזֵנִים,

כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁמַע פְּרִצוֹף ז"א אֶת תְּפִילוֹת יִשְׂרָאֵל ח"ו. וּבְגִין כֶּךָ פְּתִיב, (דְּנִיאֵל
 ט) הֵטָה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ וְיִשְׁמַע וְלִכֵּן כְּתוּב הֵטָה אֲזַנְךָ וְשָׁמַע כִּי ע"י הַטִּיית

הָאֲזֵן יִסְתַּלְקוּ הַשְּׁעֵרוֹת מֵעַל הָאֲזֵן וּמִימְלֵא יִשְׁמַע ז"א אֶת תְּפִילוֹת יִשְׂרָאֵל. וּבְהֵאֵי
 תְּלַיִן בָּאלוֹ הַתְּלִין שֶׁהֵן הַשְּׁעֵרוֹת הַמִּשְׁתַּלְשְׁלוֹת שֶׁל מוֹחֵי חֲב"ד, תְּלַיִן (נ"א

וּבְהֵאֵי תְּלַיִן) יְמִינָא וְשְׂמֵאלָא, נְהוּרָא וְחֲשׂוּכָא, רַחֲמֵי
 וְדִינָא תְּלוּיִים עֲנִינֵי הַיְמִין שְׁהֵם מִמוּחַ חֲכָמָה וְעֵטְרָא דַּחֲסִדִּים, וְעֲנִינֵי הַשְּׂמֵאל שְׁהֵם

בֵּינָה וְעֵטְרָא דְּגַבּוּרוֹת, וְכֵן עֲנִינֵי הָאוֹר וְהַחוּשֶׁךְ כִּי הָאוֹר שְׁעוּבֵר בְּתוֹךְ הַשְּׁעֵרוֹת הוּא נְהוּרָא
 וְהַשְּׁעֵרוֹת עֲצֻמָּן שֶׁהֵן שְׁחוּרוֹת הֵן בְּחִינַת חֲשׂוּכָא, וְתְּלוּיִים בַּשְּׁעֵרוֹת אֵלּוּ גַם הַרַחֲמִים וְגַם

וְהַדִּין. וְכַל יְמִינָא וְשְׂמֵאלָא תְּלֵי בְּהֵאֵי, וְלֹא בְּעֵתִיקָא וְכַל
 עֲנִין שֶׁל יְמִין וְשְׂמֵאל תְּלוּיִים אֶךְ וְרַק בְּאוֹרוֹת שֶׁל ז"א שִׁישׁ לוֹ שְׁלוּשָׁה מוֹחִין, וְלֹא בְּאוֹרוֹת

שֶׁל א"א שִׁישׁ לוֹ רַק מוֹחַ אֶחָד חֲכָמָה וְהַכֵּל אֲצֵלוֹ יְמִין, וְאִין שֵׁם חוּשֶׁךְ כִּי כֹל הַשְּׁעֵרוֹת
 לְבַנּוֹת כְּתֵלַג חִיּוּר.